

இயேசுவிடம் வர ஏன் சிலருக்கு மனதில்லை?

யூதர்களின் பண்டிகை நாளொன்றில் எருசலேம் மிகவும் கலகலப்பாக இருந்தது. பெதஸ்தா குளத்தின் பக்கத்தில் கலிலேயாவிலிருந்து வந்த அந்த இளம் போதகர், 38 வருஷமாக திமிர்வாதம் பிடித்திருந்த ஒரு மனிதனை நொடிப்பொழுதில் குணமாக்கியிருந்தார். அதைப் பார்த்து சுற்றியிருந்த கூட்டத்தார் பிரமிப்படைந்திருந்தனர். அதைக் குறித்து சந்தோஷப்படுவதற்கு பதிலாக, யூதமதத் தலைவர்கள், அந்த திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி, ஓய்வுநாளிலே நீ ஏன் படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு நடக்கிறாய் என்று குற்றம் சுமத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அது வேலையாக இருந்தது. ஓய்வுநாளில் அவன் வேலை செய்யக்கூடாது என்பது அவர்களுடைய கொள்கை. அத்தோடு அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்து மீதும் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். திமிர்வாதக்காரனை சுகப்படுத்திய “வேலையை” அவரும் ஓய்வுநாளில் செய்தார் என்பதே அந்தக் குற்றச்சாட்டு. அதற்கு இயேசு, “என் பிதா இதுவரைக்கும் கிரியை செய்து வருகிறார். நானும் கிரியை செய்து வருகிறேன்” என்று பதில் கூறினார். இதைக் கேட்ட அவர்களுக்கு, “அவர் தம்மை தேவனுக்கு சமமாக்கிவிட்டார்” என்ற கோபம் வந்ததே தவிர வேறொன்றும் தோன்றவில்லை (யோவான் 5:18).

பொறாமை பிடித்த அந்த யூதமதத் தலைவர்கள், இயேசு தன்னை தேவனுக்கு சமமாக்கி பேசி விட்டார் என்பதால், அவரைக் கொலை செய்துவிட வேண்டும் என்கிற வெறியோடு

அலைந்தார்கள். இருந்தாலும், இயேசு கிறிஸ்து, தன்னுடைய இருதயத்தின் உன்னதமான வாஞ்சையை 34ஆம் வசனத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார், “நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே இவைகளைச் சொல்லுகிறேன்” என்றார். தேவனே அவர்கள் மத்தியில் மனிதவடிவில் வந்திருக்கிறார் என்பதையும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவராகிய மேசியா அவரே என்பதையும் அவர்கள் விசுவாசிக்காவிட்டால், அவர்கள் இரட்சிப்படைய முடியாது என்பதால் அவர் தம்முடைய தெய்வீகத் தன்மையை மூன்று விதங்களில் அவர்கள் மத்தியில் நிரூபிக்கிறார். இதை அவர்களும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள்: யோவான் ஸ்நானகனின் சாட்சியின் மூலமாகவும், தாம் செய்த பலவிதமான அற்புதங்களின் மூலமாகவும், வேதவாக்கியங்களின் மூலமாகவும் அவர் தம்மை மேசியாவாக அறிவிக்கிறார். இவ்வளவு சாட்சிகள் இருந்தும், அவர்கள் தங்களுடைய அவிசுவாசத்தில் பிடிவாதமாக நிலைகொண்டிருந்ததால் இயேசு கிறிஸ்துவின் வாயிலிருந்து வெளிவந்த, அவர்களைக் குறித்து சொல்லப்பட்ட, வருத்தப்பட வேண்டிய வார்த்தையானது 40ஆம் வசனத்தில் காணப்படுகிறது: “உங்களுக்கு ஜீவன் உண்டாகும்படி என்னிடத்தில் வர உங்களுக்கு மனதில்லை”.

எத்தனை துக்ககரமான வார்த்தைகள்! தம்மிடம்தான் ஜீவன் இருக்கிறதென்றும், அதை அடைவதற்கு தன்னிடம் வந்தால் போதுமானது என்றும் இயேசு கிறிஸ்து தெளிவாக தெரிவிக்கிறார். அவர் சரீரப்பிரகாரமான ஜீவனையோ, சரீரத்தின்படி அவருக்குப் பக்கத்தில் வருவதையோ குறித்துப் பேசவில்லை. ஏனென்றால் அவர் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அவருக்குப் பக்கத்தில்தான் இருந்தார்கள். சரீரத்தின்படி அவர்கள் உயிரோடும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர் ஆவிக்குரிய நித்தியமான ஜீவனைக் குறித்துப் பேசுகிறார். விசுவாசத்தினால் தங்களை அவரோடு இணைத்துக்கொள்வதின் மூலமாக அவர்கள் அடையப் போகும் அழிவில்லாத ஜீவனைக் குறித்தே அவர் விளக்குகிறார். நித்தியஜீவனை அடைவதற்குத் தேவையான ஒன்றை அவர்கள் செய்ய மறுக்கிறார்கள். அதாவது

அவரை நம்ப மறுக்கிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இயேசு கிறிஸ்துவின் நிதானமான பதில் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவிடம் வராமல் பிடிவாதமாக இருக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் அவர்களைப் போலவே கணக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

வெளிப்பிரகாரமாக பக்திமான்கள் போலத் தோன்றுகிற இந்த மக்கள் இயேசுவிடம் வருவதற்கு எது தடையாக இருக்கிறது? இன்னும் விசுவாசத்தை அடையாத என் நண்பனே, இன்றைக்கு இயேசுவிடம் வராதபடி உன்னைத் தடை செய்வது எது? இதை எண்ணிப் பார்த்திருக்கிறாயா? ஏன் சிலபேர் இயேசுவிடம் வருவதில்லை என்பதற்கு நான் நான்கு முக்கிய காரணங்களை விளக்கப்போகிறேன். ஆனால் இந்தக் காரணங்களில் எதுவுமே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல என்பதையும் நான் நிரூபிக்கப் போகிறேன். இந்தக் காரணங்களை ஒருபுறம் தள்ளி வைத்துவிட்டு, இயேசு கிறிஸ்துவிடம் வரும்படியாக நான் உன்னை அழைக்கப் போகிறேன்.

1. அறியாமையுடன் வாழ்தல்

இயேசு கிறிஸ்து உனக்கு எத்தனை அவசியம் என்பதை நீ அறியாமலிருக்கிறாய். சிலபேர் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் வராமலேயே இருப்பார்கள். பாவிசுகளாகிய தங்களுக்கு என்ன தேவை என்பதை அவர்கள் உணராமல் இருப்பார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் காலத்தில் வாழ்ந்த பரிசேயர்கள் இந்தவிதமான அறியாமைக்கு நல்ல உதாரணம். “தங்களுடைய நீதிமான்களென்று நம்பிக்” கொண்டிருந்த இந்த மாய்மாலக்காரர்களை நோக்கி இயேசு கிறிஸ்து, மிகவும் தைரியமாக, இரண்டு மனுஷர் ஜெபம் பண்ண ஆலயத்துக்குச் சென்ற உவமையைக் கூறினார் (லூக்கா 18:9). ஆயக்காரரோடும், பாவிசுகளோடும் இயேசு கிறிஸ்து பந்தி இருந்து, போஜனம் பண்ணுவதைக் குறித்து பரிசேயரும் வேதபாரகரும் முறுமுறுக்கிறதை இயேசு கிறிஸ்து கவனித்தார். “பிணியாளிகளுக்கு வைத்தியன் வேண்டியதேயல்லாமல் சுகமுள்ளவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை. நீதிமான்களையல்ல,

பாவிகளையே மனந்திரும்புகிறதற்கு அழைக்க வந்தேன்” என்று அவர்களுக்கு பதில் கூறினார் (லூக்கா 5:31-32).

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாழ்ந்த பரிசேயர் எப்படி இருந்தார்களோ அப்படித்தான் இன்றும் அநேகர் இருக்கிறார்கள். தாங்கள் வியாதியாய் இருப்பதுகூட அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. தங்களுக்கு ஆவிக்குரிய நோய் இருக்கிறது என்பதே அவர்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது. தங்களுடைய ஆத்துமாவை சுகப்படுத்தக்கூடியவரான அந்த மிகப்பெரிய மருத்துவரிடம் போவதைக் குறித்து அவர்கள் அக்கறைகொள்வதில்லை. ஏனென்றால், தங்களிடத்தில் எந்தக் குறையும் இருப்பதாக அவர்கள் நினைப்பதேயில்லை.

உன் ஆத்துமாவின் உண்மையான நிலையைக் குறித்து நீ அலட்சியமாக இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. ஏனென்றால் உன்னிடம் இருக்கின்ற வேதமும், உன்னுடைய மனசாட்சியுமே அதற்கு தெளிவான சாட்சியளிக்கும்.

வேதத்தில் எந்தப் புத்தகத்தை வேண்டுமானாலும் திறந்து பார். மனிதனின் பாவநிலையைக் குறித்தும், அவன் பாவத்தில் விழுந்துபோன நிலையைக் குறித்தும் அதில் வாசிக்கலாம். ஆதாம்-ஏவாள், கடவுளின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமற்போன காலந்தொடங்கி, மனித வரலாற்றில் நாம் குற்றவாளிகளாகவும், அசுத்தம் நிறைந்தவர்களாகவும்தான் காணப்படுகிறோம் என்பதை வேதவசனம் தெளிவாகக் காண்பிக்கிறது. நான் மட்டும் அப்படியில்லை என்று நீ நினைப்பாயானால், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், தவறே இழைக்கமுடியாத பரிசுத்த ஆவியின் உதவியினாலே, இயேசு கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதியாக இருந்து எழுதிய பல சுருக்கமான குறிப்புகளைப் படித்துப் பார்: “ஆதாமுக்குள் எல்லோரும் மரிக்கிறதுபோல” (1 கொரிந்தியர் 15:22), “ஓரே மனுஷனாலே பாவமும், பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்திலே பிரவேசித்தது போலவும், எல்லா மனுஷரும் பாவஞ்செய்தபடியால், மரணம் எல்லோருக்கும் வந்தது போலவும் இதுவுமாயிற்று” (ரோமர் 5:12).

இந்தப் பாரம்பரியத்தில் நாமும் வந்திருக்கிறபடியால் நாம் அனைவருமே பாவிகள்தான். “சுபாவத்தின்படி